

ΦΥΣΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΩΝ ΜΕΤΑΒΟΛΙΚΑ ΥΓΙΩΝ ΑΣΘΕΝΩΝ ΜΕ ΜΗ ΑΛΚΟΟΛΙΚΗ ΛΙΠΩΔΗ ΝΟΣΟ ΤΟΥ ΗΠΑΤΟΣ (ΜΑΛΝΗ)

Μπουλούτα Άννα^{1*}, Αγγελετοπούλου Ιωάννα^{1*}, Καναλουπίτης Σταύρος¹, Τσούνης Π. Ευθύμιος¹, Τσαρής Βασίλειος¹, Παπαντωνίου Κωνσταντίνος¹, Αποστολός Αναστάσιος¹, Τσαπλάρης Παρασκευάς¹, Πάστρας Πλούταρχος¹, Σωτηρόπουλος Χρήστος¹, Τσιντώνη Αγγελική², Διαμαντοπούλου Γεωργία¹, Θωμόπουλος Κωνσταντίνος¹, Μιχαλάκη Μαρίνα³, Τριάντος Χρήστος¹

1. Τμήμα Γαστρεντερολογίας, Παθολογική Κλινική, Πανεπιστημιακό Γενικό Νοσοκομείο Πατρών, Ρίο, Πάτρα

2. Παθολογική Κλινική, Πανεπιστημιακό Γενικό Νοσοκομείο Πατρών, Ρίο, Πάτρα

3. Εργαστήριο Ενδοκρινολογίας, Τμήμα Ενδοκρινολογίας, Παθολογική Κλινική, Πανεπιστημιακό Γενικό Νοσοκομείο Πατρών, Ρίο, Πάτρα

*Αυτοί οι συγγραφείς συνέβαλαν εξίσου στην παρούσα εργασία

ΕΙΣΑΓΩΓΗ

Η ΜΑΛΝΗ (μη αλκοολική λιπώδης νόσος ήπατος) σχετίζεται με της παρουσία παχυσαρκίας, αντίστασης στην ινσουλίνη και παραμέτρους του μεταβολικού συνδρόμου. Ωστόσο, η επίδραση του κλινικού και βιοχημικού προφίλ μεταξύ μεταβολικά μη υγιών και υγιών ασθενών με ΜΑΛΝΗ δεν έχει διερευνηθεί πλήρως.

ΣΚΟΠΟΣ

Σκοπός της μελέτης είναι η αξιολόγηση της επίδρασης του μεταβολικού προφίλ ασθενών με ΜΑΛΝΗ, ανεξάρτητα από την παρουσία παχυσαρκίας. Δευτερεύων σκοπός της μελέτης είναι να εξετάσει της εξέλιξη της ηπατοπάθειας στις υπό εξέταση ομάδες.

ΥΛΙΚΑ ΚΑΙ ΜΕΘΟΔΟΙ

Στη παρούσα μελέτη αξιολογήθηκαν συνολικά 569 φάκελοι ασθενών με λιπώδες ήπαρ. Αποκλείστηκαν 344 ασθενείς λόγω χρόνιας ηπατοπάθειας άλλης αιτιολογίας. Το μεταβολικό προφίλ των ασθενών εξετάστηκε με κλινικές/εργαστηριακές δοκιμασίες. Ως μεταβολικά υγιείς ορίστηκαν όσοι δεν πληρούσαν τα παρακάτω κριτήρια: αρτηριακή πίεση $\geq 130/85$ mmHg ή θεραπεία για αρτηριακή υπέρταση, σάκχαρο νηστείας ≥ 100 mg/dl ή θεραπεία για σακχαρώδη διαβήτη, τριγλυκερίδια >150 mg/dl και HDL χοληστερόλη $<40/50$ mg/dl για άνδρες/γυναίκες, αντίστοιχα.

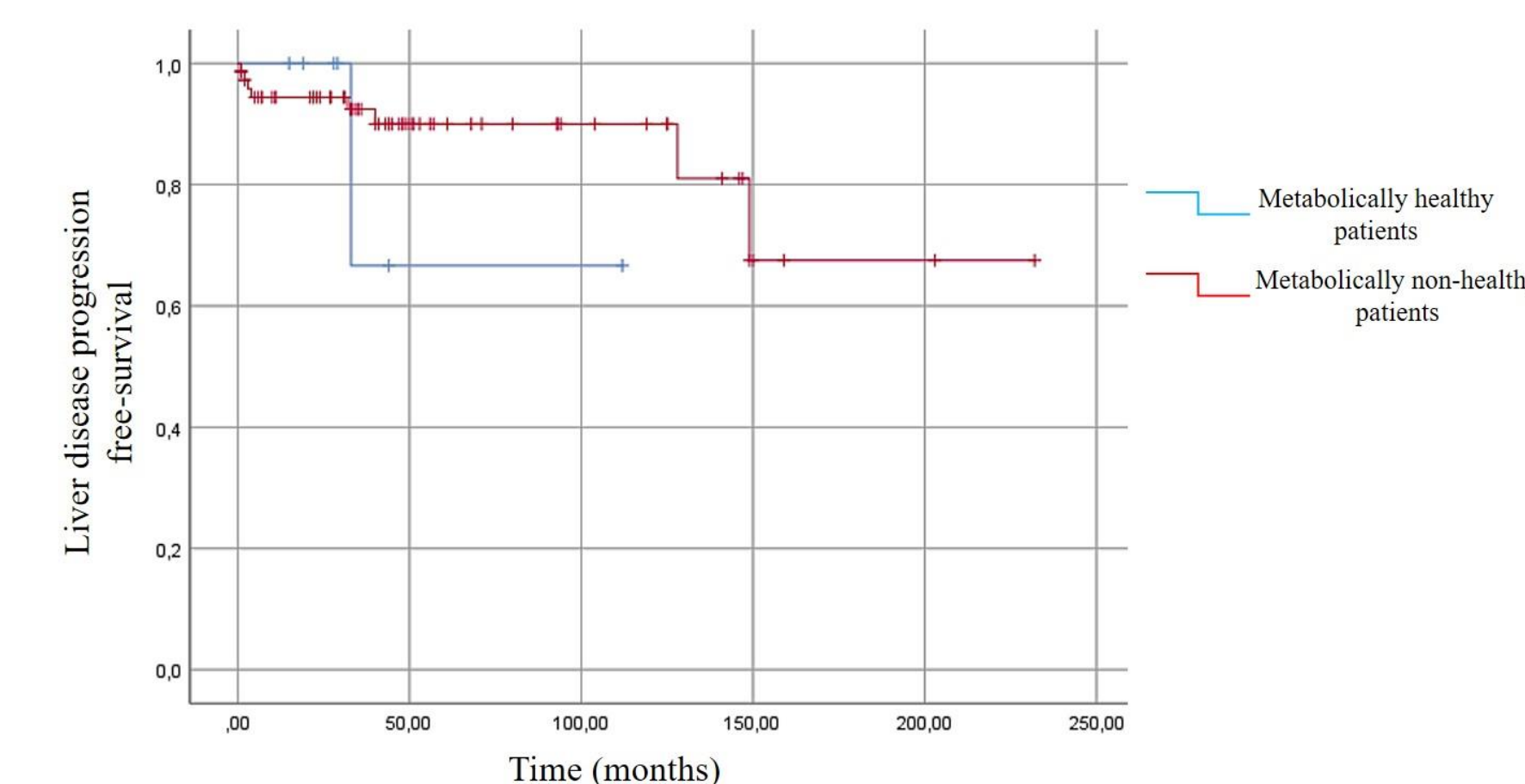
ΑΠΟΤΕΛΕΣΜΑΤΑ

Η παρούσα μελέτη συμπεριέλαβε 225 ασθενείς με ΜΑΛΝΗ, εκ των οποίων οι 14 (6.2%) ήταν μεταβολικά υγιείς. Οι μεταβολικά υγιείς ασθενείς ήταν νεότεροι ($p=0.006$), είχαν χαμηλότερη ηλικία κατά τη διάγνωση ($p=0.002$), χαμηλότερα επίπεδα γ -GT ($p=0.013$), γλυκόζης νηστείας ($p<0,001$) και τριγλυκεριδίων ($p<0,001$) και υψηλότερη HDL-χοληστερόλη ($p=0.005$) σε σύγκριση με τους μεταβολικά μη υγιείς. Στην τελευταία παρακολούθηση, 8 μεταβολικά υγιείς ασθενείς ανέπτυξαν δυσλιπιδαιμία.

Ένας μεταβολικά υγιείς ασθενής (14.4%) παρουσίασε εξέλιξη της ηπατοπάθειας σε σύγκριση με 8 ασθενείς (10.5%) από την ομάδα των μεταβολικά μη υγιών ($p=0.567$). Στην πολυπαραγοντική ανάλυση, η γλυκόζη νηστείας ήταν ο μόνος ανεξάρτητος προγνωστικός παράγοντας για την εξέλιξη της νόσου ($p=0.026$) (Πίνακας 1). Δεν παρατηρήθηκε διαφορά στα ποσοστά επιβίωσης χωρίς εξέλιξη της νόσου μεταξύ των υπό εξέταση ομάδων ($p=0.778$), η οποία προσδιορίστηκε με τη μέθοδο Kaplan-Meier (Εικόνα 1).

Variable	Univariate Analysis	HR (95% CI)	Multivariate Analysis	aHR (95% CI)
Age (years)	0.067	1.063 (0.996-1.136)		
BMI (kg/m ²)	0.843	0.982 (0.817-1.18)		
Metabolic Health	0.512	0.491 (0.059-4.115)		
Gender*	0.843	0.875 (0.234-3.278)		
Diabetes Mellitus	0.023	5.064 (0.249-20.532)	0.017	5.808 (1.377-24.498)
Hypertension	0.257	0.443 (0.108-1.81)		
Dyslipidemia	0.35	0.454 (0.087-2.377)		
Hemoglobin (g/dL)	0.006	0.685 (0.522-0.898)	0.009	0.655 (0.489-0.905)
Platelet count (10 ⁹ /L)	0.007	0.983 (0.97-0.995)		
SGPT (IU/L)	0.46	0.993 (0.973-1.012)		
SGOT (IU/L)	0.778	0.997 (0.976-1.018)		
ALP (IU/L)	0.548	0.998 (0.99-1.006)		
GGT (IU/L)	0.193	0.992 (0.98-1.004)		
Total Bilirubin (mg/dL)	0.041	1.452 (1.016-2.075)		
Creatinine (mg/dL)	0.705	0.487 (0.012-20.251)		
Fasting Glucose (mg/dL)	0.06	1.016 (0.999-1.034)		

Πίνακας 1. Μονοπαραγοντική και πολυπαραγοντική ανάλυση παραγόντων που σχετίζονται με τον κίνδυνο εξέλιξης της ηπατοπάθειας

Εικόνα 1. Εξέλιξη ηπατοπάθειας σε μεταβολικά υγιή άτομα σε σύγκριση με μεταβολικά μη υγιή άτομα.

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑΤΑ

Οι μεταβολικά υγιείς ασθενείς με ΜΑΛΝΗ παρουσίασαν ευνοϊκό βιοχημικό προφίλ. Ωστόσο, σε αυτούς τους ασθενείς η διάγνωση της ΜΑΛΝΗ πραγματοποιήθηκε σε μικρότερη ηλικία και ο κίνδυνος εξέλιξης της ηπατοπάθειας ήταν παρόμοιος με τους μεταβολικά μη υγιείς ασθενείς. Τα ευρήματα αυτά υποδηλώνουν ότι η μεταβολικά υγιής ΜΑΛΝΗ πιθανόν δεν αποτελεί καλοήγη κατάσταση και οι ασθενείς ενδέχεται να διατρέχουν αυξημένο κίνδυνο μεταβολικού συνδρόμου και εξέλιξης της ηπατοπάθειας.